

Sven Nordqvist

FINDUS SE MUTĂ

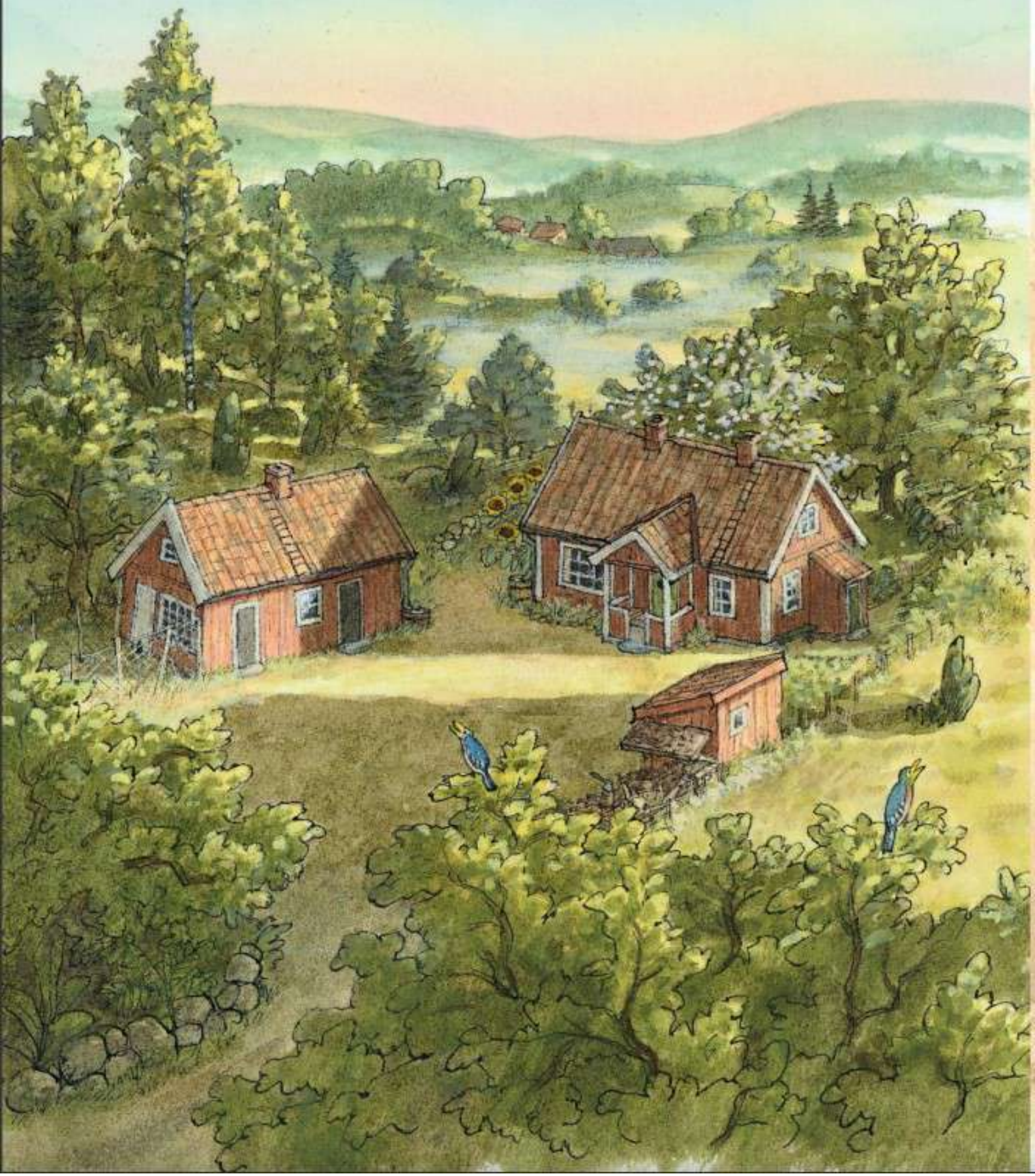
Traducere din suedeză de Gabriella Eftimie

Soarele de duminică strălucea deasupra micii gospodării a lui Pettson. Bondarii se treziseră deja și zumzăiau de zor printre florile de măr, iar dinspre cotețul găinilor răsunau slab cotcodăceli.

Dintr-odată, s-a făcut auzit un zgomot nu prea întâlnit pe la țară.

Zbang-scââârț-zbang-scââârț-zbang! Venea dinspre casa lui Pettson.

De obicei, la ora patru dimineața, oamenii normali dorm. Dar în dormitorul lui Pettson era cineva foarte diferit de oamenii normali. Vorbesc de motanul Findus.

Findus primise un pat doar pentru el. Un pătuț adevărat, numai bun să sari pe el și motanului îi plăcea foarte mult să sară. Imediat ce se trezea, începea țopăitul.

Zbang-scââârț-zbang-scââârț-zbang.

Pettson se întorcea de pe-o parte pe alta și încerca să se ascundă sub pernă, dar nu mai suporta.

— Ce-i cu tărăboiul ăsta?! se răsti el și se ridică în capul oaselor. FINDUS! Dacă vrei să țopăi și să faci balamuc, n-ai decât să taci! Nu vreau să aud nici păs! Îți mai amintești ce mi-ai promis ieri?

Findus se opri din sărit și căzu pe gânduri.

– Că n-o să mă așez pe coșul de fum?

– Nu, nu la asta mă refeream, spuse Pettson. Mă refeream la ce mi-ai promis și alaltăieri, și înainte.

– Că n-o să mai... sâcâi găinile!

– Nu!

– Că n-o să...

Findus se gândi mult în timp ce mai făcea câte un salt cu băgare de seamă.

– Mi-ai promis că n-o să sari în pat la patru dimineața în fiecare zi!

– E patru? întrebă Findus. Am crezut că-i deja patru jumate.

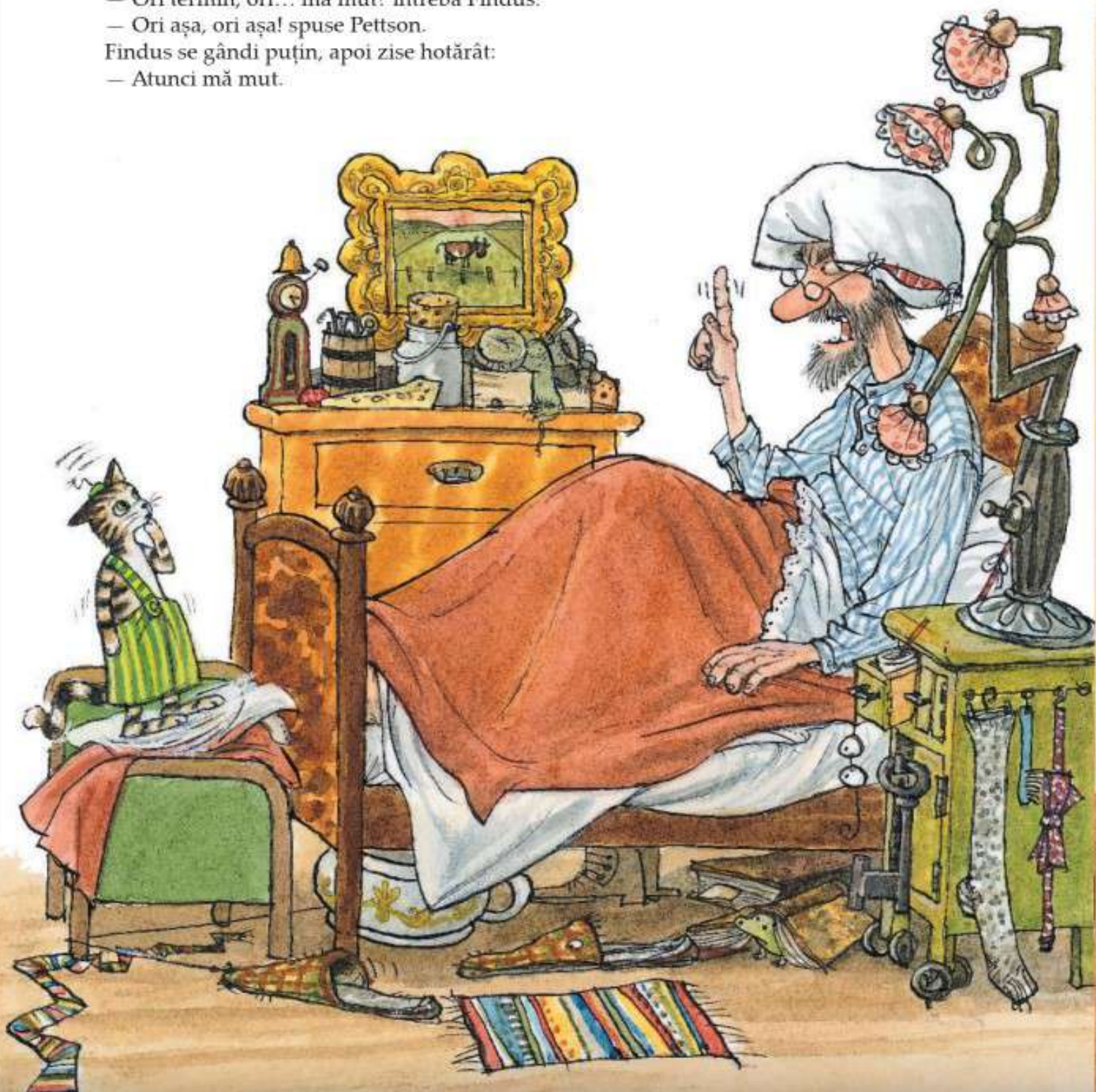
– Nu contează, spuse Pettson. E prea devreme să sari în pat, în orice caz. M-ai trezit și asta ai făcut în fiecare dimineață de când ai primit patul ăla. Ori termini cu țopăitul, ori... mut patul ăla altundeva.

– Ori termin, ori... mă mut? întrebă Findus.

– Ori așa, ori așa! spuse Pettson.

Findus se gândi puțin, apoi zise hotărât:

– Atunci mă mut.

Pettson se holbă la el.

— Serios? Doar n-ai de gând să pleci de acasă așa, tam-nesam?

— Ba, cum să nu. Dacă n-am voie să sar, atunci plec, spuse Findus.

— Dar... nu poți să aștepți puțin până mă trezesc?

— Nu, n-am cum! Un motan trebuie să-și facă gimnastica de dimineață imediat ce s-a trezit. Altfel rămâne înțepenit ca un moș și abia își târâie picioarele.

— Bine, bine, dar..., spuse Pettson. Unde să te muți de acasă?! Cum de ți-a venit ideea asta? Unde o să stai?

— Păi, eu știu... într-o casă, poate, zise Findus. N-ai o casă veche pe undeva pe-aici, Pettson? O casă mică, dar destul de mare. Sau o casă înaltă, dar mai pitică. Ajunge dacă e... UITE-AȘA de mare, spuse el și sări cât putu de sus.

